

Ο υπολογιστής της μικρής Χριστίνας

Μια φορά κι έναν καιρό, στο Μακρυχώρι Λάρισας ζούσε ένα μικρό κορίτσι που το έλεγαν Χριστίνα. Οι γονείς της, αποφάσισαν να της πάρουν έναν υπολογιστή για τη γιορτή της, τα Χριστούγεννα.

Έναν δικό της υπολογιστή γραφείου τον οποίο θα έπρεπε να έχει για όλη της τη σχολική ζωή, μιας και τον απέκτησαν με πολύ κόπο. Την παραμονή λοιπόν των Χριστουγέννων η Χριστίνα κοιμήθηκε νωρίς και οι γονείς της

άρχισαν να ετοιμάζουν τα δώρα, τα οποία θα έβρισκε κάτω από το στολισμένο δέντρο το επόμενο πρωινό.

Μόλις ξημέρωσε και χτύπησε η πρώτη καμπάνα, η μικρή μας φίλη πετάχτηκε από το κρεβάτι και γεμάτη χαρά και ανυπομονησία έτρεξε προς το σαλόνι που ήταν το χριστουγεννιάτικο δέντρο για να ανοίξει τα δώρα της. Εύπνησαν ταυτόχρονα και οι γονείς της από το θόρυβο και πήγαν κοντά της.

-Χρόνια πολλά γλυκό μας κοριτσάκι!

Η Χριστίνα ενθουσιάστηκε από το δώρο της που ήταν ένας καινούριος υπολογιστής. Από εκείνη τη στιγμή και έπειτα, ο "Φατσούλης" όπως ονόμασε τον υπολογιστή της, έγινε ο

κολλητός της και πλέον θα μεγάλωνε μαζί της. Είχε όμως έναν δισταγμό για το χρώμα του, ήταν μαύρος και δεν της άρεσε πολύ. Έτσι άρχισε να τον διακοσμεί με διάφορες φατσούλες (emoji). Κάθε βράδυ πριν κοιμηθεί έγραφε στον "Φατσούλη" τα νέα της

και έβαζε μία φατσούλα emoji κάθε μέρα ανάλογα με την διάθεση που είχε. Όταν ήταν λυπημένη έβαζε μια ραχισμένη καρδούλα για

καληνύχτα και όταν ήταν χαρούμενη έβαζε μια φατσούλα να χαμογελά και έναν αστροναύτη πάνω στο φεγγάρι να τοποθετεί μια λευκή σημαία λέγοντας: «Είμαι εδώ για σένα, όνειρα γλυκά».

Περνούσαν μέρες, εβδομάδες, μήνες, αλλά η Χριστίνα δεν άλλαζε με τίποτα τον κολλητό της. Κάθε μέρα δενόταν όλο και πιο πολύ μαζί του. Καθώς περνούσαν τα χρόνια όμως, οι φίλες της την κορόιδευαν, λέγοντας ότι ο υπολογιστής της είναι παλιομοδίτικος και άχρηστος, αλλά η Χριστίνα δεν έδινε καμία σημασία. Μια μέρα προβληματίστηκε και άρχισε να σκέφτεται σοβαρά σχετικά με το αν θα έπρεπε να

κρατήσει τον Φατσούλη ή αν είχε έρθει η ώρα να αγοράσει καινούριο υπολογιστή. Είχε μεγαλώσει πια αρκετά και ο Φατσούλης άρχισε να είναι αργός και να μην ανταποκρίνεται. Σκεπτόμενη την επιλογή της παρατήρησε ότι οι φίλες της είχαν

απομακρυνθεί από την παρέα και ασχολούνταν πολλές ώρες με τα νέα τους Pc. Συνειδητοποίησε ότι η σύγχρονη τεχνολογία είναι μάλιστα της εποχής και είναι επικίνδυνα εθιστική. Τη σκέψη της διέκοψε η στεναχωρεμένη όψη της φίλης της που στεκόταν σε ένα παγκάκι. Πήγε προς το μέρος της. Φαινόταν κατσοφιασμένη και σκεπτική, σχεδόν έτοιμη να κλάψει.

-Τι έπαθες και κλαίς;

-Χριστίνα μου νιώθω πολύ πιεσμένη, ένας ξένος που γνώρισα στο διαδίκτυο, ζητάει επίμονα να του δώσω τα προσωπικά μου στοιχεία. Στην αρχή δεν δέχτηκα, αλλά στη συνέχεια μου φάνηκε πολύ καλός άνθρωπος και μου υποσχέθηκε ότι δεν θα τα χρησιμοποιήσει, γι' αυτό και ενέδωσα. Έκτοτε όμως καθημερινά μου ζητά να κάνω πράγματα γι' αυτόν και με εκβιάζει ότι αν δεν συμφωνήσω θα έρθει να με βρει και να μου κάνει κακό.

Η Χριστίνα της πρότεινε να μιλήσει σε κάποιον ενήλικα που εμπιστεύεται πολύ και την ηρέμησε ότι όλα θα πάνε καλά. Μόνο ένας ενήλικας που την αγαπά θα την συμβουλέψει σωστά και θα τη βοηθήσει στο πρόβλημά της.

Μετά από όλα αυτά, συνειδητοποίησε ότι ο Φατσούλης ήταν μέρος της ζωής της και ότι η νέα τεχνολογία μόνο προβλήματα θα έφερνε στη ζωή της. Έτσι πήρε την απόφασή της να συνεχίσει να χρησιμοποιεί τον παλιό της υπολογιστή, έστω και με κάποια καθυστέρηση. Την δουλειά του την έκανε, δεν χρειαζόταν κάτι πιο σύγχρονο και ας την κορόιδευαν οι φίλες της.

Η υπερβολική ενασχόληση με τις νέες τεχνολογίες μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρές συνέπειες στον ψυχισμό των νέων και θα έπρεπε να είναι πολύ ενημερωμένοι και προσεκτικοί για να μπορούν με ασφάλεια να απολαμβάνουν το θετικό περιεχόμενο του διαδικτύου.